

KIM JEST ROMANTYK? WPROWADZENIE DO ROMANTYZMU

BEATA ZIELIŃSKA
TADEUSZ BANOWSKI

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek
Recenzja merytoryczna – Sabina Furgoń
Dorota Dąbrowska
dr Beata Rola
Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Kim jest romantyk? Wprowadzenie do romantyzmu

Klasa / czas trwania zajęć:

klasa II / 45 minut

Cele.

Uczeń:

- definiuje pojęcie romantyzmu;
- określa zakres czasowy epoki;
- korzysta ze słowników i encyklopedii;
- odczytuje informacje w tekstach krytycznych i teoretycznoliterackich.

Metody/techniki/formy pracy:

- debata;
- praca z tekstem;
- praca zespołowa;
- praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

- słowniki: terminów literackich, słownik języka polskiego;
- obraz *Koszmar* Johanna Heinricha Füssiego: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/56/John_Henry_Fuseli_-_The_Nightmare.JPG;
- tekst Jurija Łotmana *Na wielkiej scenie historycznej*.

Opis przebiegu lekcji:

Część wstępna:

Nauczyciel prosi uczniów o podanie przypadkowych skojarzeń ze słowami romantyczny. Tworzą mapę pojęć i skojarzeń. Nauczyciel wymienia fakty historyczne z epoki i prosi o ich zapisanie.

Część właściwa:

Uczniowie zapoznają się z tekstem Jurija Łotmana *Na wielkiej scenie historycznej* (B. i M. Szargotowie, *Romantyzm. Antologia*, Warszawa 2004, s. 101) i określają, co jest tematem tekstu. Wypisują główne problemy poruszone przez autora. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda grupa przeprowadza debatę na temat: kim jest romantyk? Po ustaleniach wewnątrz grup ich przedstawiciele zbierają się i ustalają wnioski, które prezentują na forum klasy. Nauczyciel prosi jednego z uczniów o odczytanie definicji bohatera romantycznego. Uczniowie wypisują typy bohaterów romantycznych, określają ich cechy. Uczniowie wspólnie wskazują tematykę dzieła, opisują jego nastrój oraz sposób przedstawienia człowieka.

Część podsumowująca:

Nauczyciel wyświetla obrazy: *Koszmar* Johanna Heinricha Füssliego (https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/56/John_Henry_Fuseli_-_The_Nightmare.JPG).

Komentarz metodyczny

Podczas zajęć w grupach należy kontrolować czas, aby uczniowie nie przeznaczili go na luźne rozmowy, a wspólnie poszukiwali rozwiązania problemu. Wyszukiwanie informacji w słownikach może okazać się przydatne na rynku pracy. Lekcja oparta została na zastosowaniu metod aktywizujących, angażujących uczniów do pracy w grupie, wykorzystaniu zasobów internetowych oraz tradycyjnych źródeł informacji. W przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy: zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, wykorzystać mocne strony ucznia, tworzyć atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i doświadczeń, dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości ucznia (np. w materiałach tekstowych powiększyć czcionkę, zastosować zakreslenia), dostosować wymagania edukacyjne, stopień, np. wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu i udzielić wskazówek do pracy, zorganizować pomoc koleżeńską, stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a w których miejscach popełnił błędy, w jaki sposób może uzupełnić braki oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności. Należy umożliwić także rozwój uczniowi zdolnemu poprzez angażowanie go w dodatkowe czynności, opracowanie pomocy dydaktycznych. Podczas lekcji realizowane są kompetencje kluczowe, mające znaczenie na rynku pracy, szczególnie w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej oraz w zakresie rozumienia i tworzenia informacji (teksty literackie), kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się (praca w grupach), w zakresie przedsiębiorczości (komunikowanie się).